ព្រះគម្ពីររបស់សាមី

ដោយ ខារ៉ូលីណា ម៉ាលដូណាដូ
(ផ្អែកទៅលើដំណើររឿងពិត)

ដំណើររឿងនេះបានកើតឡើងនៅ បូលីវៀ ។

ប៉ាពីបានទះដៃនៅពេលចប់រាត្រីជួបជុំក្រុមគ្រួសារ ។គាត់បាននិយាយថា□ ខ្ញុំមានយោបល់មួយសម្រាប់គោលដៅគ្រួសារ □ ។□ តោះអានព្រះគម្ពីរមរមនជាមួយគ្នាជារៀងរាល់ថ្ងៃ □ ។

បងប្រុសរបស់សាមីដែលមានឈ្មោះថាអាន់ឌ្រឺស៍ និងជូអាន បានងក់ក្បាលដោយមានស្នាមញញឹមដ៏ធំពីគំនិតនេះ ។

អាន់ឌ្រឺស៍ បាននិយាយថា □ យល់ព្រម ! □ ។

សាមីក៏រំភើបចិត្តផងដែរ ។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកគាត់បានចងចាំអ្វីមួយ ។ គាត់បានលើកដៃឡើង ។□ ខ្ញុំមិនចេះអានអក្សរផង ។តើខ្ញុំជួយបានដោយរបៀបណា ? □

ជូអាន បានញាក់ស្មា ។ □ ឯងគ្រាន់តែអង្គុយស្ដាប់បានហើយ □ ។

បងប្រុសរបស់សាមីចេះអានរួចទៅហើយ ។ប៉ុន្តែសាមីទើបមានអាយុប្រាំឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ ។ គាត់មិនទាន់បានរៀនអានអក្សរនៅឡើយទេ ។

□ ប៉ុន្តែខ្ញុំក៏ចង់ជួយដែរ ! □ សាមី បាននិយាយទាំងជ្រួញចិញ្ចើម ។

ម៉ាក់បានឱបសាមី ។ គាត់បានមានប្រសាសន៍ថា □ ហើយកូននឹងអាចធ្វើបាន □ ។ □ តែងតែមានវិធីដើម្បីធ្វើនូវអ្វីដែលព្រះបានបញ្ជាយើង □ ។

នៅយប់ស្អែក គ្រួសាររបស់សាមី បានជួបជុំគ្នាអានព្រះគម្ពីរមរមន ។ ពួកគេគ្រប់គ្នាយកព្រះគម្ពីររបស់ពួកគេមកលើកលែងតែសាមី ។ម៉ាក់បានឲ្យសៀវភៅរូបភាពដំណើររឿងព្រះគម្ពីរមរមនដល់គាត់ ។

គាត់បានមានប្រសាសន៍ដោយស្នាមញញឹមថា□ កូនអត់ទាន់ចេះអានវា ។ប៉ុន្តែកូនអាចអានរូបភាពបាន □ ។

សាមីក៏ចង់អានដែរ ។

សាមីបានកាន់សៀវភៅយ៉ាងជាប់ ។ឥឡូវនេះគាត់អាចអានជាមួយក្រុមគ្រួសារគាត់ហើយ !

ពួកគេបានផ្លាស់វេនគ្នាអាន ។ សាមី បានមើលទៅរូបភាពដែលបង្ហាញពីដំណើររឿងនេះ ។នៅពេលដល់វេនរបស់គាត់គាត់បានប្រាប់អ្នកផ្សេងពីអ្វីដែលគាត់បានឃើញនៅក្នុងរូបភាព ។គាត់បានប្រាប់ព័ត៌មានលម្អិតជាច្រើនដែលគាត់អាចប្រាប់បាន ។

នៅពេលជាច្រើនថ្ងៃកន្លងទៅ សាមី ចង់អានកាន់តែខ្លាំងឡើងៗ ។ម៉ាក់ បានបង្រៀនគាត់ពីសំឡេងដែលអក្សរនីមួយៗបញ្ចេញ ។បន្ទាប់មកគាត់បានបង្ហាញសាមីពីរបៀបប្រកបពាក្យ ។ជាច្រើនខែក្រោយមកសាមីមិនសូវត្រូវការសៀវភៅរូបភាពទៀតទេ ។ផ្ទុយទៅវិញគាត់បានអានពាក្យចុងក្រោយដែលក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់បានអាន ។ ម៉ាក់អានពាក្យមុន ហើយសាមី អានពាក្យតាមក្រោយ ។

ដំបូងឡើយ ពួកគេអានយឺតៗ ។ដើម្បីអានឲ្យចប់ជំពូកនីមួយៗ ត្រូវចំណាយពេលយូរ ។អាន់ឌ្រឺស៍និងជូអានថ្ងូរនៅពេលដល់វេនរបស់សាមី ។ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែអានជាគ្រួសារដដែល ។

បន្តិចម្ដងៗ សាមី អានបានកាន់តែច្រើន ។ គាត់អានពាក្យមួយពីខនីមួយៗ បន្ទាប់មកពីរពាក្យ បន្ទាប់មក បីពាក្យ ។ បន្ទាប់មក គាត់ចាប់ផ្ដើមអានខគម្ពីរទាំងមូល !

នៅពេលគោលដៅពួកគេជិតចប់ សាមី អាចអានពីរបីខគម្ពីរដោយខ្លួនគាត់បាន ។ការអានរបស់គាត់បានរីកចម្រើនកាន់តែប្រសើរឡើង ។សេចក្ដីស្រឡាញ់របស់គាត់ចំពោះព្រះគម្ពីរមរមនក៏កាន់តែច្រើនឡើងផងដែរ ។

នៅទីបំផុតគ្រួសាររបស់សាមីបានអានព្រះគម្ពីរមរមនចប់ ។វាចំណាយពេលពីរឆ្នាំ ! ឥឡូវនេះ សាមី មានអាយុប្រាំពីរឆ្នាំហើយ ហើយគាត់រៀនអានបានយ៉ាងល្អ ។

□ សូមអបអរសាទរ ! □ ប៉ាពី បានតប ។ □ យើងធ្វើបានសម្រេចហើយ ! □

សាមី បានស្រែកអបអរជាមួយគ្រួសាររបស់គាត់ ។គាត់បានជួយពួកគេអានព្រះគម្ពីរមរមនចប់ !

ជូអាន បានឱបសាមី ។ □ តើឯងមានគោលដៅអ្វីសម្រាប់រយៈពេលពីរឆ្នាំខាងមុខ ? □

សាមី បានញញឹម ។ គាត់ក្រោកឈរ ហើយបាននិយាយថា □ ខ្ញុំនឹងអានព្រះគម្ពីរមរមនម្ដងទៀត ! □ ●

តើអ្វីដែលបានជួយ សាមី អានព្រះគម្ពីរ ?